

JAZBEČARKA

TERA

VLAK

NAPISALA IN

ILUSTRIRALA

MAJA MLAKAR

Maja Mlakar

Jazbečarka Tera – vlak

Ilustrirala

Maja Mlakar

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

Tera je živela v družinski hiši na Slakovi 6.
Dvonadstropna hiša je stala na koncu slepe ulice,
kjer so se lahko kužki in otroci brezskrbno igrali.

V zgornjem nadstropju so živeli mama Nada, oči Jože in mala Maja. Tu je živela Tera, ki je imela ležišče v toplem kotičku kuhinje. Svojo hiško pa je imela tudi pod vhodnimi stopnicami. Res. Kar dva svoja prostora je imela.

V sredini sta živela babi Rezika in dedi Ivan, ki sta skrbela za velik vrt okoli hiše. Svež mladi grah, paradižniki, solate in pisane cinije so napolnili poletni vrt.

Spodaj pa sta živela teta Nančka in bratranec Tomo. Vsi so bili radi na sončnem vrtu, kjer so se družili.

Vsi so skrbeli drug za drugega in se dobro razumeli.
Vsi pa so imeli radi Tero in Tera je imela rada svoje ljudi.

Imela pa je rada tudi svoje mladičke.

Štirje so bili.

Najlepši in najbolj srčkani mladički v ulici.

Ma, najlepši na celem svetu!

Z malimi migajočimi repki in navzdol obrnjenimi ušeski so se na kratkih tačkah podili po vrtu. Kopali so luknje, se vlekli za repke in nagajali mamici Teri.

Po treh mesecih je imela Tera dovolj tega direndaja. Presneta reč, ves čas so se ji motali pod nogami, jo ščipali z ostrimi zobki in plezali po njej, kadar je hotela malo zadremati.

Neko sredo so sredi pokošene trave mladički trdno zaspali po obilnem kosilu.

Nada, Nančka in Jože so bili v službi.

Maja je bila v vrtcu in Tomo v šoli.

Babi Rezika je ravnokar nabirala mlad grah na vrtu in ded Ivan je pospravljaj koso po košnji trave.

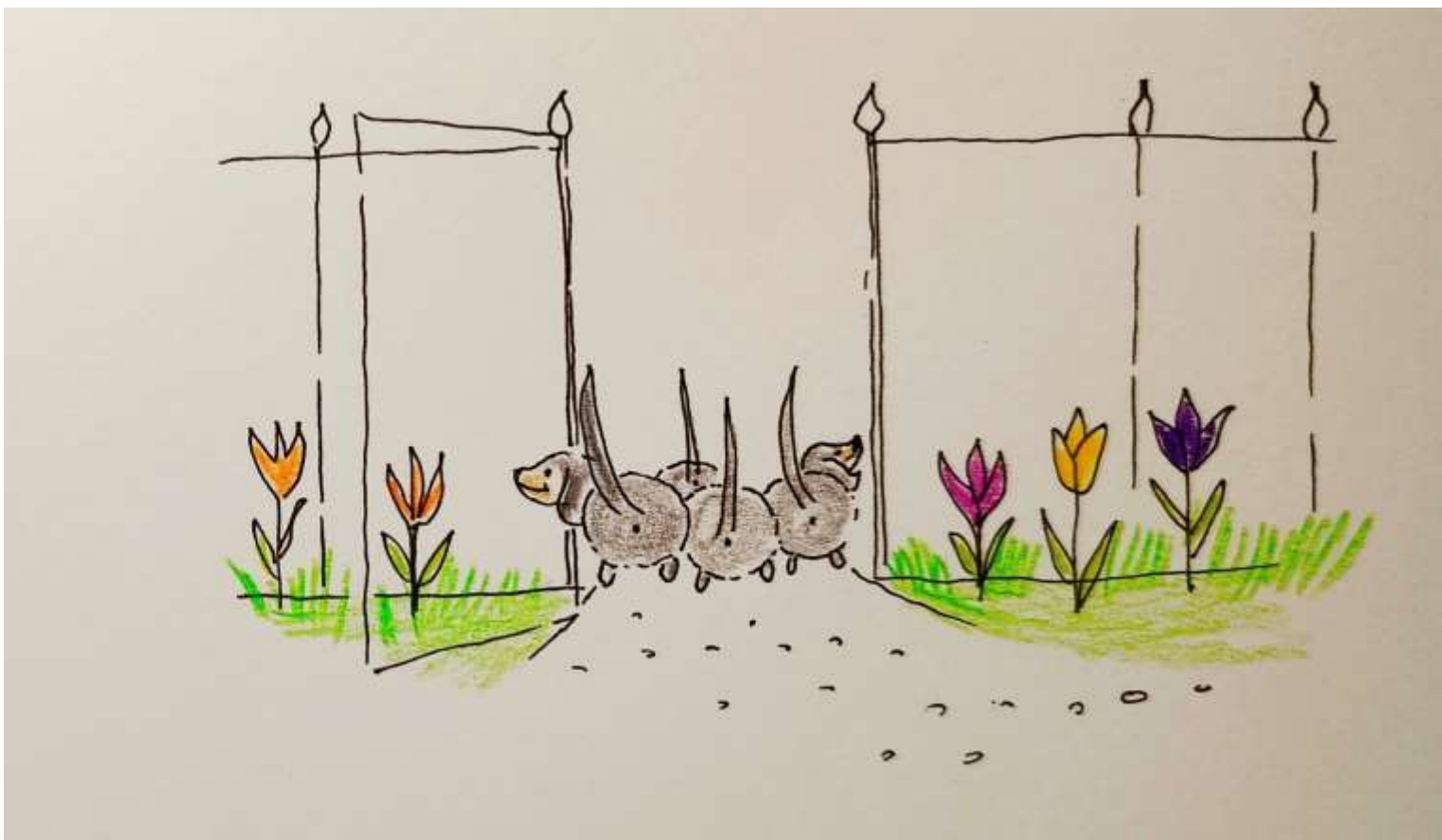
Tera pa se je sama odpravila na potep, da si pretegne hrbet, poravna rep in naredi obhod po okolici.

Ravnokar je zavila za prvi vogal v ulici, ko je mladi Tačko odprl eno oko: »Kje je mamica?? Oho, tamle vidim konico njenega repka!«

»Haloooo kužki moji, ujemimo mamico!« je bil glasen Tačko.

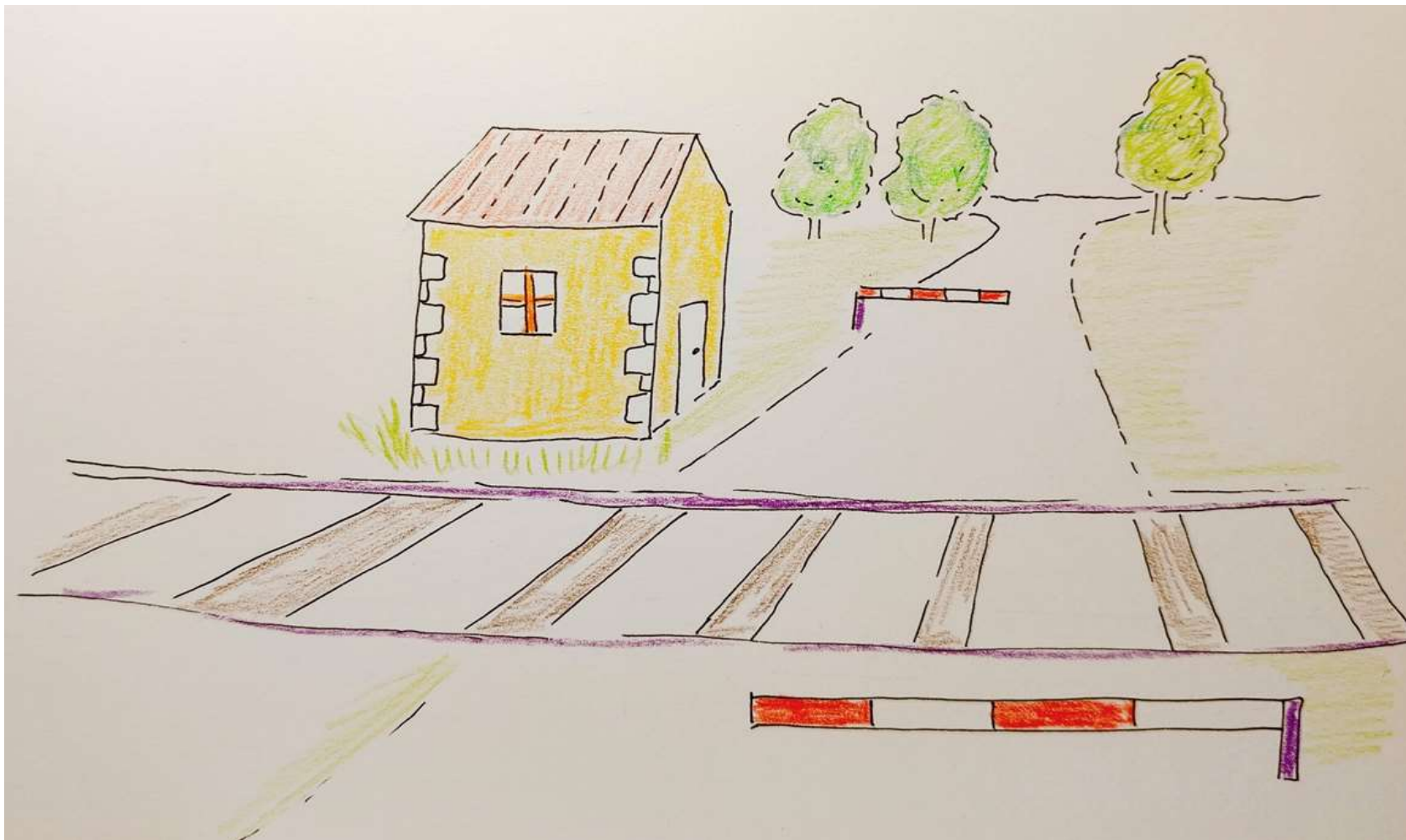
Mladički so skakali en čez drugega in se skušali vsi naenkrat preriniti skozi vrata ograje.

Opa! Komaj so zakrili navdušenje. Potlačili so lajanje in cviljenje, da jih mamica ne bi slišala. Skrivoma so se podali za njo. Vedeli so, da bi morali ostati doma in počivati, saj mladi kužki rabijo veliko spanca.

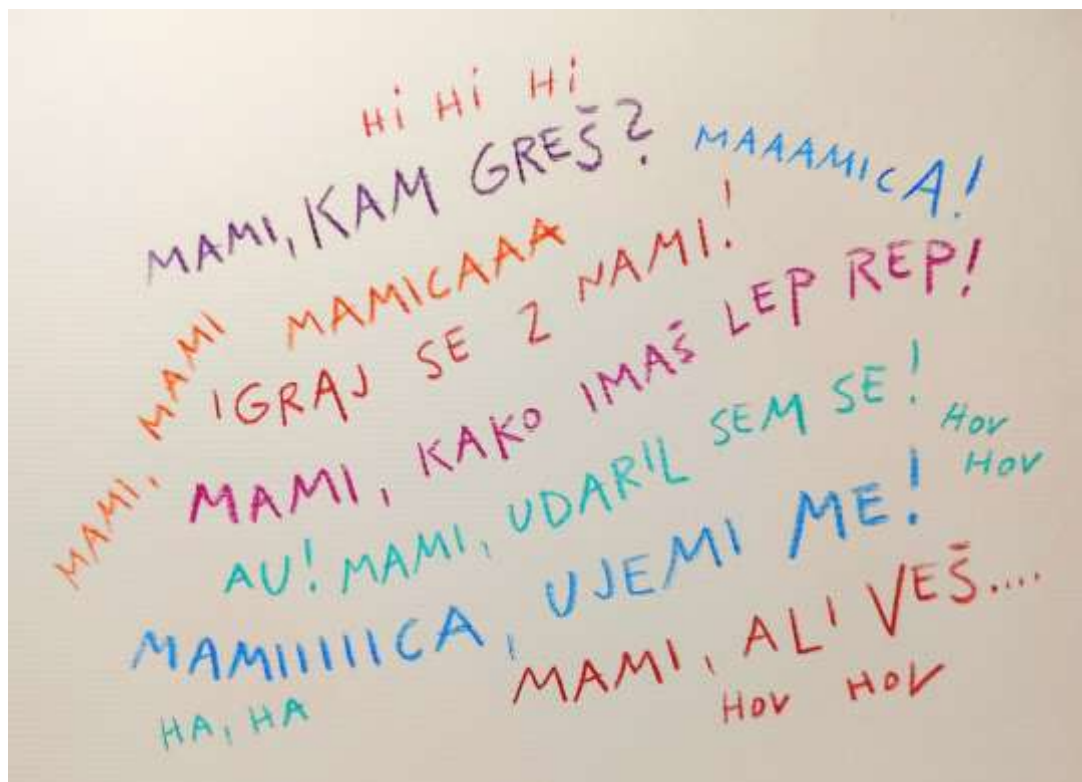

Tera je ravnokar prečkala bližnjo železniško progo, ko so jo mladički dohiteli.

»Mamica, igray se z nami!«, so navdušeno cvilili in glasno bevskali.

Zakadili so se proti njej, jo vlekli za ušesa in cukali za rep in se spotikali ob železniške ture.

To je videl star sprevodnik, ki je dvigoval rampo.
V bližini je žvižgal vlak.
Pasja družina je razgrajala med tračnicami.

Sprevodnik se je pogladil po dolgih brkih.
ČUUU, ČUUUU, je tulil vlak.

»Slakova 6? Dober dan, ustavili smo
vlak. Vaša Tera in mladički so na varnem.
Lahko jih pridete iskat.«

Oči Jože je ravnokar odložil jopič, ker je prišel iz službe. Klic ga je presenetil. Stekel je po ulici do železniške postaje. Pričakal ga je kup veselih repkov. Sprevodnik se je namuznil: »Lepe kužke imate. Srečno!«

Pasja procesija se je vračala mimo radovednih ljudi v mimo vozečih avtomobilih. Doma je Jože pogledal Tero in Tera je pogledala njega. V glavah sta imela enako misel.

»Tera, tvoji mladički so že tako veliki, da jim bomo našli nove domove, kjer bodo lepo skrbeli za njih,« je predlagal Jože. Počohljal jo je za ušeski. »Ja, res je čas,« se je strinjala jazbečarka Tera. Ljubeče je pogledala svojo mladino, ki se je skrivala v mladem grahu na vrtu in ščipala teto Nančko za nove nogavice.

V naslednjem tednu so vsi kužki našli nove domove.

Družina iz cele hiše jim je mahala z vrta, ko so lezli v avtomobile novih lastnikov.

Lepo se imejte mali kužki!

Tudi Tera je ljubeče gledala za njimi.

Pomislila je: »Tako je prav, da gre mladina enkrat na svoje. V nove dogodivščine. Res. Prav res. Seveda jih bom pogrešala, saj so moji najčudovitejši mladički na svetu! V življenju večkrat pride težka odločitev, vendar če verjamemo v dobro, upamo, da se dobro tudi konča.«

Tera se je zadovoljno sprehodila po svojem vrtu. Sonce je sijalo, sliva na vrtu je cvetela, bil je en tak lep dan. Morda tudi malo otožen. Res. Ni kar tako, ko grejo otroci v novo življenje. Resnično. Prav res. Malo je povohljala po travi, pregnala sosedovo mačko in popila malo vode. Pomežiknila je v sonce in se zadovoljno ulegla pod tople žarke. To pa vedno paše.

Mali nagajivi mladički pa so že prišli v domove,
kjer jih čaka dom s pisanim vrtom,
kjer lahko kopljejo globoke luknje in grizejo nove
čevlje.
Njihove nove družine jih razvajajo z dobro hrano,
božajo, se z njimi igrajo in vodijo na dolge sprehode.
Srečno, kužki!